

השובר את הפועל פרק המישי עבודה זרה

ההיא רביהא דהות נקיטא אופיא בידה אמר רבא חמרא שרי. פ"ה דוקא מינוקת שאינה יודעת צביצ צביצ ניסוך ולא טרחה לייגע אצל נערה גדולה לא תלין לקולא מיהו לא מאינו חלוק זה צבוק מקום לכן נראה דלאו דוקא רביהא ה"ה גדולה אלא דעובדה

הכי הוה ומיהו לפ"ה לא נפקא מניה מידי עכשיו דגם הגדולים אינם בקיאים צביצ צביצ ניסוך: **אימר מגבה דחביהא ק"שיתה.** ולא נגעה ביין אלא מן האויר קלעתה אצל אי שקלמה מעל גבי היין יאסר מטעם נזוק מיהו יש צפסרים ישנים שקלמה ואפילו הכי שרי משום דלינה בקיאה צביצ ניסוך ולא מסרה נפשה למיגע כפ"ה אצל הגדולה כיון דנקיטא אופיא איכא למיחש: **ההוא פולמוסא דרביהא דנהרדעא פתחו חביהא טובא א"ר חייא בר אבא עובדא הוה קמיה דר' יוחנן ושרא ור'א ידענא אי משום דקסבר ב"ר א' ב' ופריך ספק ביאה ספק מגע הוא.** דולאי עובדי כוכבים ניהו ואע"ג דגבי גנבי דלעיל אמרינן דהוי ספק ביאה ספק אס הם עובדי כוכבים או אס הם ישראלים ה"מ גנבים דיש מהם שהם ישראל אצל פולמוסא סתם עובדי כוכבים הם דאי הוה ישראל היה הדבר ניכר וגורע ומדלא נודע ש"מ שהם עובדי כוכבים וא"כ ספק מגע הוא וע"כ לא מטרי ר"א אלא צפסק ביאה אצל ספק מגע טמא ומשני כיון דפתחי טובא ספק אדעתא דממונא ספק אדעתא דשמייה פתחו ופ"ה דפתחו יותר מכדי שמייה מוכחא מילתא דאדעתא דממונא פתחו ונגנבותיהו טרידי כפ"ה לפי שיטתו דלעיל ופירושו דחוק ועוד קשה דמ"ש גבי נגבי דאמר ספק ישראל ניהו וגבי פולמוסא אמר דולאי עובדי כוכבים ניהו א"כ ה"ל לתמודא לפרש לכן פ"י ר"ת לפי שיטתו דלעיל שפיר דר"א מטרי משום ספק ספיקא והכי פ"ה כהא ספק ביאה ספק מגע הוא פ"י נהי דהוי ספק אס הפולמוסא הם עובדי כוכבים או ישראל כמו בגנבים ומ"מ א"כ הם עובדי כוכבים ודאי נגעי וליכא רק חלא ספיקא דלא דמי להיא דגנבים דלעיל דאמרינן דהוי ספק מגע אס נגעו אס לאו היינו משום דסתם גנבים אדעתא דממונא אהו אצל פולמוסא סתם צאים לאכול ולשתות כדאמר פרק שני דביצה (דף כה.) ושחטנו להם עגל והאכלנום וסאקום וא"כ הוי ספק מגע משום דליכא אלא חלא ספיקא ובחלא ספיקא לא אמר ר"א ומשני כיון דפתחו טובא יותר שמייה אדעתא דממונא פתחו וא"כ הוה ספק עובדי כוכבים או ישראל ואת"ל שהם עובדי כוכבים שמה פתחו לשם ממונא ולא אדעתא דשמייה כיון דליכא טובא:

ההיא רביהא דאישתכח דהות בי דני הוות נקיטא אופיא בידה אמר רבא חמרא שרי אימר מגבה דחביהא שקלתייה ואע"ג דליכא תו אימר אתרמוי איתרמי לה (ה) ההוא פולמוסא דסליק לנהרדעא פתחו חביהא טובא כי אתא רב דימי אמר עובדא הוה קמיה דרבי אלעזר ושרא ולא ידענא אי משום דסבר לה כרבי אליעזר דאמר ספק ביאה טהור אי משום דסבר רובא דאולי בהדי פולמוסא ישראל ניהו א"ה האי ספק ביאה ספק מגע הוא כיון דמפתחי טובא אימא אדעתא דממונא פתחו וכספק ביאה דמי ההיא מסובותא דמסרה לה איקלידא (ו) מפתחה לעובדת כוכבים א"ר יצחק א"ר אלעזר עובדא הוה בי מדרשא ואמרו לא מסרה לה אלא שמירת מפתח בלבד אמר אביי אף אנן נמי תנינא (ז) המוסר מפתחות לע"ה טהרותיו טהורות לפי שלא מסר לו אלא שמירת מפתח בלבד השתא טהרותיו טהורות יין נסך מיבעיא למימרא דטהרות אלימי מיון נסך אין דאיתמר חצר שחלקה במסופם אמר רב טהרותיו טמאות יובעובד כוכבים אינו עושה יין נסך ורבי יוחנן אמר האף טהרותיו טהורות מיתביי הפנימיות של חבר והחיצוניה של ע"ה אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים ואע"פ שידו שם פירות ומגעת לשם קשיא לרב אמר לך רב שאני התם ישנחפם עליו כגבג ת"ש ורשב"ג אומר רגגו של חבר למעלה מנגו של ע"ה אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים ובלבד שלא תהא ידו של ע"ה מגעת לשם קשיא לרבי יוחנן אמר לך רבי יוחנן שאני התם דאית ליה לאישתמוטי מימר אמר אימצורי קא ממצרא ת"ש רגגו של חבר בצד גגו של עם הארץ אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם קשיא לרב אמר לך רב לאו איכא ר"ש בן גמליאל דקאי כוותי אנא דאמרי בר"ש בן גמליאל: **מתני'** (ח) בולשת שנכנסה לעיר בשעת שלום חביות פתוחות אסורות ואלו מותרות לפי שאין פנאי לנסך: **גמ'** ורבינו

רביסא. מינוקת עובדת כוכבים: **אופיא.** אשקומ"א של יין: **אימר מגבה דחביהא שקלסה.** דוקא רביהא דלינה יודעת צביצ צביצ ניסוך ולא מסרה נפשה למיגע אצל גדולה מני חזינן דנקיטא אופיא לא תלין לקולא: **הוה ספק ביאה טהור.** ספק ביאה טהור

הא ודאי צגו חביהא שקלסה: **אימר איסרמי.** דלך אופיא הוא דהואי החס: **פולמוסא.** ראש הגייס שר צבא: **ולא ידענא אי.** שרא משום ספק עובד כוכבים ספק ישראל וכר"א דאמר ספק ביאה טהור. ולקמיה פריך הא לאו ספק ביאה הוא דולאי עובדי כוכבים היו: **ישראל נינהו.** ואולינן צמר רובא דליכא ספיקא: **כיון דמפתחי טובא.** הרבה יותר מכדי לנזק שתיימן מוכחא מילתא דאדעתא דממונא פתחו ונגנבותיהו טרידי ודמי לנולשת שנכנסה לעיר בשעת מלחמה דקתני מנתימן ולקמן אלו ואלו מותרות הלך אע"ג דספק מגע הוא כיון דמוכחא מילתא לקולא כספק ביאה דמי: **מסובותא.** מוכרת ספק צחנות כמו זולל וסובא (דכריס כה) סבאך מהול צמים (ישעיה ח): **אקלידא.** מפתח (ו) שמירת מפתחות ולא סמכא דעתה ליכנס ומפתח כגבג: **יין נסך מיבעיא.** צניעותא ומסיעה לרב דימי: **למימרא דטהרות אלימי מיון נסך.** מדנקט לה בלשון ק"ו: **שחלקה במסופם.** מתיזה נמוכה עם הארץ מלך זה וחצר שטור טהרות מלך זה: **אינו עושה יין נסך.** דנתפס עליו כגבג. אלמא טהרות אלימי: **מיתביי.** שמי חביותיו זו לפניו מזו הפנימיות של חבר: **ומניח.** הפתחה לרה"ר של עם הארץ דלין לו לעם הארץ דריסת הרגל על הפנימיות: **שוטח שם.** צפנימית אצל אי הוי איפכא דחיצוניה של חבר כיון דהוי לעם הארץ דריסת הרגל בחיצוניה אין חבר שוטח שם פירותיו. מ"מ קשיא לרב דקתני אע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם: **הם משום דנתפס עליו כגבג.** דמה לו צפנימית אצל חלוקה דחצר אחד דמי כי עייל ידיה לא מתפס כגבג: **אמרי.** דגג קמלרנא אני מכוין למדת צנין שאני רוצה למדוד לכן הושטתי את ידי. לשון אחר מתשובת הגאונים מתמוגג אני אשטנדיל"ר בלע"ו וגרסי' אימנודי קא ממלנדא: **בלד גגו.** שאינו גבוה ממנו וליכא למימר מתמוגג אני כשמושיט ידו שם: **אנא דאמי כרשב"ג.** דאמר לעיל ובלבד שלא תהא ידו של עם הארץ מגעת שם ולרב לא שאני ליה ע"כ

בין שגג חצר למעלה בין שהוא שוה לו: **מתני'** בולשת. חיל. על שם שמחפשין ומותרין קרי להו בולשת כדמתרגמינן ויחפשי ובלש: **גמ'** כרקום אסור ואמנם אס מלאך ישראל כמו שהניחם מלאים כשרים דכוותיה אשכחן גבי נגדיו לענין טומאה שאם מלאך כמו שהניחם טהורים ואמרינן עלה וכן נסך ואולי כשמחפשין אותו צבל מקום ובקרקע ובכתלים את מטמוני ישראל גם היין אסור לפי שגם לתוך חביות הכניסו קנה ארוך לחפש בו אכן אס היה לישראל סימן וחזור בנגופה מותר דאס הסירוה לחפש בה לא היו מחזירין אותה דהא לא מירתמי מישראל כלל: **פתוחות אסורות.** משמע אפילו טובא ולא אמרי' אדעתא דממונא פתחו כדאמרי' לעיל גבי פולמוסא והיינו משום דפולמוסא צאים לגבות מם המלך וארטוג ולכן איכא למימר דאדעתא דממונא פתחו אצל בולשת אינם צאים כי אס דוקא לאכול ולשתות: ורבינו

(א) טהרות פ"ו מ"א, (ב) מוספתא פ"ט דטהרות (ג) שם ע"ש ו"א, (ד) [מנוחה מ. שבת מ"א. נדה י"ג.] (ה) [בבב"ש מ"ד.]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ההוא פולמוסא. כ"ב ע"פ פ' חוקת הבמים דף נה ע"ב במס' ב"ב"ה ר' אליעזר מטהר: (ב) שם דמסרה לה איקלידא לנערת כוכבים על"ל ומינת מפתחה נמחק: (ג) ר"ש"י ד"ה אקלידא מפתח הס"ד ואח"כ מ"ה שמירת מפתח וכו' דבתפסת כגבג: (ד) ר"ה שאני התם משום וכו' דנתפס לו נפשות. כ"ב ע"פ ש"י כ"ב דף י' ע"ב העטם דלמי נתפס כגבג משום שיתלו לומר כלי נפל מיד לך בלתי הנה וקשה דסרי מירוק זה יכול לומר ג"כ כשכנס לפנימי וכו'.

לעזי רש"י

אישקומ"א. א"ר. אישטנדיל"ר. [אישטנדיל"ר]. להמתח. להשתרע.

מוסף רש"י

ברלשת. מילות גימ' הבא לעיר על שם שמחפשין ויולגשים את העיר קרי לה בולשת (שבת ח"א) חיל. על שם שמחפשין כל העטמוני (בחבורות כ"ו). שמחפשין וכוון. כדמתרגמינן (בראשית לא) ויחפשו ובלש (נדה י"ג). בשעת שלום. כגון שהוא על אותה מלכות (שבת כ"ח).

השובר את הפועל

פרק חמישי עבודה זרה ע"א.

עין משפט
ג' מצוה

(א) תכונתו... (ב) נבדק
המנה מותרים לומר לו...
(ג) [למקום ע"א.] (ד) [בכירות
י"ג.] (ה) [שנת ד"א.] (ו) [ע"י
רש"י במנחת כ"ד] (ז) כרכוב
ו"א"ק.] (ח) [ש"א מ"ד]
(ט) [ע"ע חז"ל ימות לו
ד"ה הלכתא].

הגהות הב"ח

(א) בבשנה אומנין ישראל
ל"ל ויחית של נתקן:
(ב) ג"ב רב אשי אחר
(לעולם אימא לך תחית
וי"ב חסות לא גרס
ליה וכו' משמע בפרש"י
ש"פנינו: (ג) רש"י ד"ה
כרכובי (ד) מותרגמין
כרכובין ד"ה כל וכו'
והוא ה"ל: (ה) ד"ה לא
והספ וכו' ומתמיהין
העיושר למלאך ישראל
זה וכו' ואע"ג דקא היב
ליה ה"ל עובד כוכבים
יין נסך וה"ל ישראל פ"ר
ליה דמיה: (ו) ד"ה עול
וכי עול תחתי משמע פ"ל
ויחית ה"ל נתקן: (ז) ד"ה
אכל וכו' מן הניגדי
דכ"ו דלפניו לסקולו מו"י
אי בעי נמתב ליה:
(ח) ד"ה המוכר וכו'
בעובד כוכבים קונה הלך
כמותר דהיינו משיכה
וכי יהיה ליה: (ט) ד"ה
זמן שלא פסק לא
מכא דעניה דעובד
כוכבים ונתמיה מפרש
ליה: (י) ד"ה משיכה
כי לישאל מבי משקל:
(יא) תוב' ד"ה ה"ל לא
ה"ל ויחיה ש"ר ר"ב:
ה"ל וכו' למשמע דה"ר:
(כ) בא"ד כפורע חובו
מין נסך: (ג) ד"ה
פרדשני וכו' מטיס בו כך
פ"י בקוטרם: (ד) ד"ה
רב אשי וכו' ופולתא
דרבי יוחנן ורשב"ל
היא פ' ה"ה: (ה) בא"ד
קא"ל רשב"ל פ' שני
דבכורות משיכה ד"ר
אושעא: (ו) בא"ד
לפטר מן הבכורה
הס"ד:

מוסר רש"י

ברקום מור מתרגמין
כרכובא (בכורות כ"ו).
אסורות
לבעליהן דלשת כהן
אסורא בלגום (שם).

כרכום. (א) מתרגמין מלוד [דגריס כ] (כרכומין: כל כהנוס. הנמלאות
בזכות פסולות לבעליהן דלשת כהן אסורא אף בלגום אכל אשת
ישראל ללא. ה"ל הכא דשעת מלחמה היא וקתני אסורות דיש פנאי
לבעול: **לנסך און פנאי.** ד"ל הניסוך לא תקוף להו וטרוזין במלחמה:
לבעול יש פנאי. דתקוף להו יצריהו:

מתני' מותר לומר לו סן לנו אם
דמיה. דה"ל לא קנו לה והוא אינו
חייב להן אלא מעות ומתא לעיל

(דף סד.) ישראל שנושה בעובד כוכבים
מנה מוכר עבדות כוכבים והביא לו
יין נסך והביא לו מותר: **גב' לא**
והספ עלי מנת המלך. ארנונא
שהיו נותנין מתבואותיהן ומבנהמוניהן
(ו) עישור ישראל זה שחייב לתת למלך
יין מותר לומר לעובד כוכבים הפס
עלי אע"ג דקא היב עובד
כוכבים יין נסך וה"ל ישראל הוא
פרעיה דמיה כיון דהוא מני לסקולו
לשליחא דמלכא בזווי כי יהיב ליה
עובד כוכבים יין נסך לאו שלוחיה
דישראל הוא: **עול תחתי לעוברה.**
היכנס במקומו להפיס את השוטר
כמו זה יעבור צעמי (שמואל א טו.)
ל"א לשון אורח שממונה על אוהרות
יין ושמין של מלך לנצות ולאזור: **עול**
תחתי קאמר. כיון דל"ל עול תחתי
(ס) ה"ל השמעה ה"ל במקומו וכל מלך
דיביב ליה עובד כוכבים ה"ל כאלו
יהיב ישראל דה"ל במקומו הוא:
ה"ל. דרב יהודה לא דמיא אלא
לפיפא: **אכל אומר לו מלטי מן**
העול. דלפטר לסקוליה בזווי
הנכנס לנמיה ליה חמרה לאו שלוחיה
הוא: **מתני' המוכר יינו לעובד**
כוכבים פסק. עמו מעות עד שלא
מדד דמיו מותרין. מפרש בגמרא
טעמא איכא דמוקיי לה משום משיכה
בעובד כוכבים (א) קנה הלך כשמודד
היינו משיכה וקנייה עובד כוכבים מיד
דעובד כוכבים בהלוואה ויין נסך לא
ה"ל עד דנגע ביה: **מדד עד**
שלא פסק דמיו אסורין. דעובד כוכבים
לא קנייה במשיכה דכיון דלא
פסק דמיו לא סמכה דעמיה (ב) הלך
כי נגע ביה ה"ל יין נסך דישאל.
ואיכא דמוקיי לה כשהקדים לו עובד
כוכבים מעות ישראל ובגמרא
מפרש ליה: **גב' משיכה בעובד**
כוכבים קונה. אע"ג דלא יהיב
עובד כוכבים דמי ישראל וכן
ישראל אלא משיכה
כוכבים: **פרדשני.** דורין: ולא
דדרי כהן. השולחין אלמא משיכה
קניניהו המקבלין. ל"א מתשבות
הגאונים פרדשני מי שיש לו כור
חייטין למכור פוסק דמים
ללוקח והולך לצינו ומשגר לו קב
חייטין לראות כמה הן יפות
ואם מעכב הלוקח אותו קב
אללו מתקיים אלא
המקא ואם אינו חפץ בזמן
מחזורי: **רב אשי אינה קונה.**
אלא
במתן מעות קנו: **דרמוס רוחא.**
גסות: **סנויפא.** מוכר יין:
מדמשיכה

ורמיניה עיר שבבשורה ברקום.
גמרא המלחמה דלא יש להם פנאי
וע"ן אפי' קודם גמרא המלחמה:
ה"ל דמיא אלא אפי' אב"א
ואומר בלטי מן העוברה. פי' רש"י
משום רבינו יוחאל דבי א"ל הכי

מותר משום דמלי לסקולו בזווי מן
העוברה וא"כ כי נמי יהיב העובד
כוכבים יין לעובר לאו שלוחיה
דישראל קא עביד ומש"ה שרי (א) כי
ה"ל גוונא אכל כי א"ל עול תחתי
משמע הלשון היה תחתי במקומו
וכל מה דיהיב כאלו יהיב ישראל
דמי דה"ל במקומו הוא כפ"ה ולי"ג
דל"כ פשיטא דמלטי מן העוברה
דשרי כיון דמיייר דיכול לסקולו
לכן ג"ל שהישראל חייב למלך
יין (ב) מ"מ שרי כי א"ל מלטי מן
העוברה משום דמשמע ה"ל סלק
אותו צמה שכול אכל אינו מנווה
לו לפורע יין נסך ולכן שרי אפי' לא
מני לסקולו בזווי אלא כיון נסך
ואפילו הקדים לו דינר ואמר
לעול (דף ק"ו.) דלפטר גבי פועלים
הכא שרי דה"ל עול תחתי היינו
טעמא משום דהוא מקדים לו דינר
בשכ"ל שיתן מיון נסך לפועלים
אכל הכא קא"ל שילקנו במעות
אם יכול הלך לא חשיב כפורע (ג)
יין מיון נסך אכל כי א"ל עול תחתי
ה"ל כמו שא"ל פרע למלך תחתי
כמו שא"ל חייב לו יין וגמלא פורע
חובו מיון נסך ואפילו לא הקדים
דינר אסור מטעם דפירשתי: **אמר**
אמימר משיכה בעובד כוכבים
קונה תדע דהני פרסאי משרדי
פרדשני להדרי ולא הדרי בהו רב
אשי אמר (א) לעולם אימא לך
משיכה בעובד כוכבים אינה
קונה וה"ל דלא הדרי בהו רב
אמינא לה מדאמר להו רב להגו
סבויתא כי כויליתו חמרא לעוברי
כוכבים שקלו וזווי מינייהו
והדר כוילין להו ואי לא נקישו
בהדיהו וזווי אויפניהו והדר
שקילו מינייהו כי היכי דתיהו
הלוואה גבייהו דאי לא עבדיהו
הכי כי קא הו יין נסך ברשותיכו
קא הו וכו' שקילתו דמי יין נסך
קא שקילתו ואי משיכה בעובד
כוכבים קונה מדרמשיכה

ומה שמביא ראייה מפרדשני דפרסאי
אין לו כ"ל אמללא בעלמא שמנהג
אבותיהם מן הפרסאים שאינם
חורים אחר המשיכה ש"מ
שכן הדין: **פרדשני** דורוניה
ולא הררי בהו. אלמא קנניה
במשיכה ל"א מתשבות הגאונים
מי שיש לו כור חטים כ"י (א) פ"י
בקוטב' זה עיקר דלישאל קמא קני
במתנה הוא והוא צ"ל לומר
דמשיכה קונה מתקן וממכר
אור"י דלפ"י למ"ד אינה קונה
כרב אשי בסמוך ד"מ כגון דליכא
כספא אכל במתנה דליכא כספא
כ"ע מוד דקני במשיכה או בהגנה:
רב אשי אמר משיכה בעובד
כוכבים אינה קונה. לא לדיחויא
בעלמא קאמר רב אשי הכי אלא
לפי האמת כדמוכח במסכת
בכורות פרק ב' (ס"ג): דקאמר
רב אשי מדרשא משיכה אינה
קונה סיפא נמי משיכה אינה
קונה אלמא הכי ק"ל לרב אשי
הלך ל"ג במילתא דרב אשי
לעולם אימא לך פר"ת דלע"ג דרב
אשי בתרא הוה לית הלכתא
כוותיה כהאי אלא ק"ל כדמימר
דאמר משיכה בעובד כוכבים
קונה דס"ל כ"י יוחנן דפרשיית
והלכה כרבי

יוחנן לגבי רשב"ל ופולגתא (א) היא דר' יוחנן
פרק הזהב (ב"מ מ"ו): ר' יוחנן
סבר מעות קונות דבר תורה
וא"כ לדידיה דרשינן לעמיתך
בכסף והכי מוכח בבכורות
משיכה בעובד כוכבים קונה
כ"י יוחנן ואע"ג דרבא קאמר
ה"ל פ' הזהב קרא ומתניתין
מסייע לרשב"ל לא משום דס"ל
לרבא כרשב"ל אלא מ"מ לא
קשיל לר' יוחנן דרבי יוחנן דחי
לבו שפיר דכ"י הפס ואלעזר
דכ"י דלא משום דרבא סבר
כרשב"ל קאמר הכי שהרי רבא
גופיה פסיק פרק החולץ (יבמות
לו.) וס"ל כרשב"ל לגבי ר' יוחנן
בתלת וחסיד להו התם אכל
בעלמא בכל המקומות הלכה
כ"י יוחנן ואם היה סובר רבא
כרשב"ל כהאי דר' יוחנן דרשב"ל
לא קא חשיב מילתא דינא לשחטת
מחילה ועד סוף דפ' השחטת
(חולין דף ט"ו): משום דמשמיה
לדוי סבא אמרה רבי שמעון
בן לקיש ויהוה"ל דרבא דה"ל
בהני תלת דקחשיב התם איכא
דמניא כותמיה דרשב"ל ואפ"ה
קחשיב לה התם אלא ודאי סבר
כ"י יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ
אמאי לא חשיב לה בהחולץ כדני
הנהו תלת ז"ל משום דהאי
דהוב דהוב קונה קא"ל רשב"ל
פ' שני (א) בשמיה דר' אושעיא
ובפ' החולץ אינו זוכר אלא
הנהו דקאמר רשב"ל משמיה
דנפשיה דה"ל לא קא חשיב
מילתא דינא לשחטת מחילה
ועד סוף דפ' השחטת (חולין
דף ט"ו): משום דמשמיה לדוי
סבא אמרה רבי שמעון בן לקיש
ויהוה"ל דרבא דה"ל בהני
תלת דקחשיב התם איכא דמניא
כותמיה דרשב"ל ואפ"ה קחשיב
לה התם אלא ודאי סבר כ"י
יוחנן כהאי דמעות קונות
ישראל א"כ לעובד כוכבים
במשיכה דכ"י ר' יוחנן דלפוטרה
מן הבכורה אריך שמשכנה
העובד כוכבים וכן סגי צלל
כסף מיהו רש"י פ"י דמשיכה
אינה קונה בעובד כוכבים
אלא כסף דאין הלכה כ"י יוחנן
אלא כרשב"ל משום דרבא פ' הזהב
מדקאמר קרא ומתניתין מסייע
ליה לרשב"ל וכו' מימא א"כ

